

РЕШЕНИЕ

№ 5125

гр. София, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20231110206289 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. М., срещу наказателно постановление /НП/ № 22-4332-021919/27.10.2022г., издадено от началник сектор СДВР, ОПП, с което на В. С. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/лв. на основание чл. 175 ал.1 т.4 ЗДвП и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец за нарушение на чл.6 т.1 ЗДвП.

В жалбата се изразява несъгласие с обжалваното наказателно постановление. Жалбоподателят твърди, че той не е управлявал процесното МПС. Иска се от съда да отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призована, се явява. Представява се от адв. Й.. Той поддържа жалбата и доводите в нея. Иска от съда да отмени наказателното постановление, тъй като не е извършил нарушение.

Въззиваемата страна, редовно призована не се представлява

Софийски районен съд, като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.07.2022г., свидетелят Ц. Ц. съставил АУАН на В. М. за нарушение на чл. 10 ал.2 т.2 б. „б“ ЗДвП.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП. С него на В. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец за нарушение на чл.6 т.2 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства – показанията на св. Ц., св. Д. и св. С. и писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание по реда на чл. 283 НПК.

Събраните по делото гласни и писмени доказателства са непротиворечиви и единно изграждат възприетата от съда фактическа обстановка. Писмените доказателства - АУАН, справка за нарушения на ЗДвП, заповед, могат и следва да се обсъждат от съда. Вярно е, че в АУАН са отразени фактически констатации за твърдяно нарушение, които подлежат на доказване в хода на съдебното производство. От него обаче, доколкото той е писмено доказателство, могат да се установят дата и място на съставянето, лицето, което е отразено в него като съставител, лицето срещу което е издаден акта и дата на връчване.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения за това срок, срещу акт подлежащ на съдебен контрол пред настоящата инстанция. Разгледана по същество тя е **основателна**, поради следните съображения.

При служебната проверка за законосъобразност от процесуалноправна страна съдът констатира **наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила** от страна на административнонаказващия орган. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, но съдът счита, че са налице формални основания за отмяна на наказателното постановление. Административно наказващият орган е допуснал да бъде осъществено производство с издаването на АУАН и НП в пряко нарушение на чл.42 ал.1т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН.

В процесната хипотеза административно наказващия орган е допуснал съставянето на АУАН и в следствие Наказателно постановление, без да опише всички обстоятелства, очертаващи твърдяното нарушение. Нещо повече, допуснал е съставянето на наказателно постановление, без да е дал вярната и пълна правна квалификация на правната норма, субсумираща конкретен състав на административно нарушение. В обсъжданите два акта липсва еднолинейно въвеждане на онази разпоредба, която въвежда дължимото правило на поведение. Твърдяното нарушение е въведено като такова по чл.6 т.2 от ЗДвП в Наказателното постановление и като такова по чл.10 ал.2 т.2 б.„б“ ЗДвП.

ЗАНН изрично посочва необходимостта от тъждество в двата акта, явяваща се гаранция за законосъобразност на производството, в степен при която за субекта на отговорността следва да е обезпечена възможността да установи кога, къде какво се твърди, че е извършил/ не е извършил и коя правна норма въвежда дължимото правило за поведение. Допустимо е съставянето на НП и при нередовност на АУАН, в случай че нарушението и нарушителят са несъмнено установени. Извън посоченото от закона, санирането на акта е недопустимо. В процесната хипотеза контролният орган е посочил съвсем различни правни норми в двата акта, при все че не е и въведена вярната и в пълнота привръзка, така щото за субекта на отговорността е ограничена възможността да се защити.

Порокът не може да бъде саниран за пръв път в съдебната фаза на производството.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № № 22-4332-021919/27.10.2022г., издадено от началник сектор СДВР, ОПП, с което на В. С. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец за нарушение на чл.6 т.1 ЗДвП на основание чл. 175 ал.1 т.4 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____